

25.9x12.2	1	16	עמוד	עיתון המקור	23/11/2018	66128242-1
מאגנט - הוצאת ספרי - 25910						

מיכאל אינונו // טור אישי

עזרא מורד, ידידו של מיכאל מלאכי ז"ל, מספר בטור אישי מיוחד על השנים הראשונות של השניים במעברת קסטינה, חתונתו של מיכאל עם רעייתו עליזה ז"ל באוהל ותרומתו של אחד מוותיקי העיר לחקר הפוגרום שאירע ליהודי עיראק

מלאכי, שמסר לי את נוסח השיר בכתב ידו ביום 12.9.1980. השיר בערבית ותרגומו לעברית, מופיע בספר זה.

כמו כן בספרי "נופי ילדות מבית אבא", בפרק י"ב "חלוציות וציונות", בעמודים 221-222 בשיר "שמחת הפורעים", מצוטט שיר זה, וגם שם ציינתי, ששמעתיו מפיו של מיכאל מלאכי.

מיכאל מלאכי, היה ידידי וידיד רעייתי אילנה, שכינה שנים רבות בקריית מלאכי, כחברת הנהלת העיר וכיו"ר נעמת. הוא היה איש חביב, חמים ואהוד מאד, שסייע לכל מבקש, היה יד ימינו של אליהו בבילה ז"ל, כאשר כיהן כראש מועצת הפועלים וכיו"ר הועד למען החייל. מלאכי גם התנדב לאחר צאתו לגמלאות לעזור למשטרה המקומית.

מיכאל מלאכי היה חִיֶּכֶן, איש רעים, אבא מסור, איש ירא שמים. למכריו, קרוביו ובני משפחתו, משתתפים בצערכם ומן השמים ינוחמו. זכרו של מלאכי מיכאל, ינון לעד ותהי נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן.

שָׁשְׂרוּ ב"הוּסָה" שלהם על הנאתם מן הפוגרום.

כאשר שמעתי מפיו את השיר וכמי שחקר את נושא הפוגרום בעיראק של שנת 1941 ואפילו העיד במשפט בבאר ששבע על כך, הדגשתי את חשיבות השיר לחקר הפוגרום. כחבר הנהלת האגודה האקדמית ליוצאי עיראק בישראל, סיפרתי ליושב בראש הפרופסור שמואל מורה על השיר העממי. שמואל מורה בקשני להפנות את מלאכי מיכאל אליו, ואכן, הפנית אותו אל יו"ר האגודה שהיה גם פרופסור מן המניין לפקולטה של אסיה אפריקה באוניברסיטה העברית בירושלים. מיכאל מלאכי העביר על פי המלצתי את השיר בכתב ידו לפרופסור.

בְּסִפְרוֹ של פרופסור שמואל מורה "האילן והענף" בהוצאת הספרים על שם מאגנס – האוניברסיטה העברית ירושלים, שהעניק לי ב-17.7.1997 עם הקדשה "למשורר הדגול מר עזרא מורד בברכה ובהוקרה", בעמודים 193-192, כתב פרופסור מורה: "תודתי נתונה למר מיכאל מלאכי, יליד רמאדי 1931 (הסמוכה לעיר עאנה), ממועצת הפועלים קריית

מלאכי מיכאל, אחת הדמויות המוכרות מאד בקריית מלאכי, שפעל שנים רבות במועצת הפועלים ובוועד למען החייל, נפטר ב-17 לנובמבר 2018 כ"ד בכסליו תשע"ט, פרשת ויצא, לאחר מחלה ואינונו.

מלאכי מיכאל עלה ארצה ב-1951 ממחוז אָל דְּלִים, בְּנֶפֶת עֲאֵנָה בעיראק שבשנת 1947 קָיו בה 326 יהודים. הוא הגיע עם אמו ואחיו ג'זאלי למעברת קסטינה וסבל כרבים אחרים, מתנאים בראשיתיים מעברתיים. אישית, הייתי עד לחתונתו עם עליזה אשתו באוהל. שני בני הזוג ניסו לתרום ולסעוד את משפחתם ואת סביבתם, ככל יכולתם; רעייתו עבדה במטבח בשפיר והוא עבד במועצת הפועלים. בהיותו דובר ערבית וכחייל בצה"ל, סייע בתרגום לאוכלוסייה דוברת הערבית בדרום.

ראוי לציין, הן לא רבים יודעים, שמלאכי מיכאל, תרם לחקר הפוגרום שאירע ליהודי עיראק ב-1941, כאשר הוא ציטט בְּפָנָי מזיכרונו, שיר עממי בלהג מוסלמי, ששמע בנעוריו, בעירו עאנה שבעיראק, על שמחת ההמונים הנבערים